This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

Dette er en digital kopi af en bog, der har været bevaret i generationer på bibliotekshylder, før den omhyggeligt er scannet af Google som del af et projekt, der går ud på at gøre verdens bøger tilgængelige online.

Den har overlevet længe nok til, at ophavsretten er udløbet, og til at bogen er blevet offentlig ejendom. En offentligt ejet bog er en bog, der aldrig har været underlagt copyright, eller hvor de juridiske copyrightvilkår er udløbet. Om en bog er offentlig ejendom varierer fra land til land. Bøger, der er offentlig ejendom, er vores indblik i fortiden og repræsenterer en rigdom af historie, kultur og viden, der ofte er vanskelig at opdage.

Mærker, kommentarer og andre marginalnoter, der er vises i det oprindelige bind, vises i denne fil - en påmindelse om denne bogs lange rejse fra udgiver til et bibliotek og endelig til dig.

Retningslinjer for anvendelse

Google er stolte over at indgå partnerskaber med biblioteker om at digitalisere offentligt ejede materialer og gøre dem bredt tilgængelige. Offentligt ejede bøger tilhører alle og vi er blot deres vogtere. Selvom dette arbejde er kostbart, så har vi taget skridt i retning af at forhindre misbrug fra kommerciel side, herunder placering af tekniske begrænsninger på automatiserede forespørgsler for fortsat at kunne tilvejebringe denne kilde.

Vi beder dig også om følgende:

- Anvend kun disse filer til ikke-kommercielt brug
  Vi designede Google Bogsøgning til enkeltpersoner, og vi beder dig om at bruge disse filer til personlige, ikke-kommercielle formål.
- Undlad at bruge automatiserede forespørgsler
  Undlad at sende automatiserede søgninger af nogen som helst art til Googles system. Hvis du foretager undersøgelse af maskinoversættelse, optisk tegngenkendelse eller andre områder, hvor adgangen til store mængder tekst er nyttig, bør du kontakte os. Vi opmuntrer til anvendelse af offentligt ejede materialer til disse formål, og kan måske hjælpe.
- Bevar tilegnelse
  Det Google-"vandmærke" du ser på hver fil er en vigtig måde at fortælle mennesker om dette projekt og hjælpe dem med at finde yderligere materialer ved brug af Google Bogsøgning. Lad være med at fjerne det.
- Overhold reglerne
  Uanset hvad du bruger, skal du huske, at du er ansvarlig for at sikre, at det du gør er lovligt. Antag ikke, at bare fordi vi tror, at en bog er offentlig ejendom for brugere i USA, at værket også er offentlig ejendom for brugere i andre lande. Om en bog stadig er underlagt copyright varierer fra land til land, og vi kan ikke tilbyde vejledning i, om en bestemt anvendelse af en bog er tilladt. Antag ikke at en bogs tilstedeværelse i Google Bogsøgning betyder, at den kan bruges på enhver måde overalt i verden. Erstatningspligten for krænkelse af copyright kan være ganske alvorlig.

Om Google Bogsøgning

Det er Googles mission at organisere alverdens oplysninger for at gøre dem almindeligt tilgængelige og nyttige. Google Bogsøgning hjælper læsere med at opdage alverdens bøger, samtidig med at det hjælper forfattere og udgivere med at nå nye målgrupper. Du kan søge gennem hele teksten i denne bog på internettet på `http://books.google.com`

WIDENER LIBRARY
HX JH87 F
25286
38
HARVARD UNIVERSITY LIBRARY

25266.38

Harvard College Library.

FROM THE BEQUEST OF

FRANCIS B. HAYES

(Class of 1839.)

This fund is $10,000 and its income is to be used
"For the purchase of books for the Library."
Mr. Hayes died in 1884.

13 Oct. 1895.

Underlige

Spørgsmaale,

lystige at høre og læse,

og at kjøbe, for dem, som dertil lyst have.

Tilligemed

Tvende af Æsopi Fabler,

den Første:

Om Hof- og Land-Musen,

den Anden:

Om den skjævbenede Krabbe og hendes Datter.

Hadersleb 1805.

25286.38

HARVARD COLLEGE
SEP 13 1895
LIBRARY.

Hayes fund.

Jeg tiener ingen meer, saa snart man mig forsøder
Udaf min Moders Bug, i hvilken jeg forsøder
Den bittre Grædmmelse: er tør foruden Kraft,
Og giver dog fra mig den allersødest' Saft.

Hvem bar den meeste og bedste Byrde, som nogensinde baaret er?

Det gjorde det Asen, som Maria og hendes Son reede paa til Ægypten.

Hvor blev det samme Asen af?

Adams Moder haver ædt det.

Hvem var Adams Moder?

Det var Jorden.

Hvad er det, som Gud aldrig seer, Kongen sielden, men du og jeg seer det daglig?

Sin Lige.

Hvor langt er der fra det Øverste af Havet og ned til Bunden?

Saa langt, som man kan kaste med en Steen.

Hvor vidt er den gandske Verden?

Ikke videre, end fire og tive Timers Gang. Thi Solen og Maanen gaae Verden om i een Dag og een Nat.

Hvor mange Dage er der i et Aar?

Syv Søndag, Mandag, Tirsdag, o. s. v.

Hvilken er den længste Dag i Aaret?

Den der har den korteste Nat.

Hvorledes vil du lede et Svin igjennem Staden, at ingen skal spørge dig ad: hvad gjelder dette Svin, eller hvad har det gjeldet?

Naar du lader to af Stads-Tjenerne gaae med dig, saa mener man, at du har stiaalet Svinet, og ingen spørger dig, hvad det koster.

Hvilket er allerletteſt at gjøre?

At straffe og laſte andre.

Hvilket er allervanſkeligſt at gjøre?

At kjende sig selv.

Der var en Mand, som havde to Hustruer døde, og han havde forsvoret, at han ikke ville tage en anden til Ægte; hvad tog han da for een?

Paa det han kunde have sin Eed fri, saa tog han den Tredie til Ægte.

Hvilket er det bedſte Træe, som mindſt bliver brændt?

Det er Viintræet.

Hvilken er den bedſte Fugl, men den verſte Steeg?

Det er en Bie.

Hvilket er det bredeſte og dog ufarligſte Vand?

Det er Duggen.

Hvad er det, som aldrig er skeet, og aldrig skeer?

Det er, at ingen Muus gjør Reede i en levende Kattes Øre.

Hvorfor jager man Hunden af Kirken?

Fordi han vil ikke ofre.

Hvorfor gaaer Hunden til Kirke?

Fordi Alteret staaer breedt med Klæde, saa mener han, at man vil faae Mad der.

Var

Var det enten bedre, at der vare ingen Munke til, eller ingen Hunde?

Ingen Munke. Thi man kan gjøre Munke af Skolen, men Hunde kan man ikke gjøre.

Hvad Gavn gjør Hunden i Kirken?

Han bepisser Klokkestrængene, saa Klokkeren ikke tør spytte i Haanden, naar han vil ringe.

Hvorfor holder Hunden sit Been op, naar han vil pisse?

Fordi han mener, at han har Hoser paa.

Hvorfor løber Hunden først to Gange omkring, naar han vil legge sig?

Fordi han veed ikke, hvor det beste Sted er.

En Herremand blev skjenket en Hund af en Klosterfrue. Herremanden reed hastig derfra. Han sendte sin Tjener tilbage, at adspørge Hundens Navn. Da fandt Tjeneren trende Jomfruer staaende tilsammen, og han vidste ikke, hvilken det var, der havde giver Herremanden denne Hund, og sagde: Jeg spørger eder alle tre, thi jeg veed ikke, hvilken det er, der mig kan sige, hvad Hunden heder. Og han sagde til den eene: Hun veed det vel. De andre to forundrede sig over denne Tale, men den sandskyldige sagde: Dig er som mig, saa heder den; du veed, hvem. Du er Spørgsmaal: hvad Hunden heder?

Angest. Thi de havde begge Angest.

Hvad er det: Noget er Intet, og Intet er Noget; er nu Intet Noget, saa maae Noget være Inter?

Skyggen af Solen eller af et Lys er et Skin af en Ting, men er dog i sig selv intet.

Hvem

Hvem er det, der taler om Gud, og vil dog ikke gjerne høre tales om ham?

Det ere de arme Peblinge. Naar man beder, at Gud skal forsee dem, og de skal fare vel; saa løbe de bort.

Hvor mange Slags Kors skee ingen Ære?

Sex Slags. Det Kors paa Kirken eller paa et Huus, beklikke Fuglene. Det Kors paa Kirkegaarden, bepisse Hundene. Det Kors, som Nonnerne giøre i deres Seng, naar de vil sove, det bef***te de. Det Kors, som Korsbrødrene bære, dermed skjule de smukke Koner. Det Kors paa en Spindrok, derpaa sætter man Foderne. Det Kors paa Asenets Ryg, det sidder Molleren med sin A**s paa.

Hvilke ere de gavnligste Helgen i Kirken?

De, som staae i Vinduet; thi de holde Regn og Vind ude.

Hvilket Dyr er en Ulv ligest?

En Ulvinde.

Hvilket er det reneste Haandværk?

En Pottemager. Naar han vil øde eller sk***, da skal han tve Hænderne.

Hvad er det Allerverste?

Tungen. Thi deraf kommer al Ulykke.

Hvad er det: Den det gjør, han vil ikke have det, og den det kjøber, behøver det ikke?

Det er en Ligkiste.

Hvorfor skrige Børnene, naar de ere først fødte?

Fordi deres Moder er ikke Moe.

Hvil-

Hvilket er det største Under, som Gud har gjort?

At eet Menneske er ikke det andet ligt.

Hvad er det: Jo mere man tager derfra, desto større bliver det, og jo mere man legger dertil, desto mindre bliver det?

Det er et Hul paa en Leervæg.

Hvorfor ligger Koen i Stalden?

Fordi hun kan ikke sidde.

Hvad gaaer over Vandet, og drikker dog ikke?

Klokken, som hænger ved en Koes Hals.

Hvilke Folk vinde deres Brød meest glædeligst?

Munke, Degne, Nonner og Spillemænd. De vinde deres Brod med Syngen, Springen og Dandsen.

Nagr har Gaasen meest Fiædre paa sig?

Naar Gassen er paa hende.

Hvad er det: Tag det lekkerste af Arsen, det Sødeste mellem Benene, og det bedste af Ægget, og gjør deraf en Ræt for Fyrster og Herrer?

En Æggemad. Det lekkerste af Arsen, det er et Æg; det sødeste mellem Benene, det er Melk; og det bedste af Ægge, det er Blommen.

Salomon i sin Sprogbogs 4de Kapitel spørger: Hvilke fire Ting ere ufyldelige?

Helvede, en ond Qvinde, Jorden med Vand, og Ild.

Hvilket er det Allerskjønneste?

Verden. Thi hvad som er skjønt, det er Verden.

Hvem

Hvem er det, der lever og lober, og er udøbt, to gange født, sin Sjel er forsvundt, haver dog et saadant Hoved, at mange Folk troe paa ham?

Det er en Hane. Han er to gange født, først et Æg, og siden blev han født en Kylling. Han har ingen Sjel, han er udøbt, og mange Folk troe paa ham.

Hvilken af tvende udgjør den største Hob, enten de Levende eller de Døde?

De Levende; thi de Døde ere ikke mere til.

Hvad er det: Da det levede, da bespiste det de Leven, og nu det er død, beskjærmer det de Levende, og bær de Levende, og gaaer paa de Levende?

Det er et Egetræe. Dets Frugt giver man Svinene, og naar det er afhugget, bygges deraf Skibe, som beskjærme Menneskene, og gaae paa Fiskene i Havet.

Hvad fødes af sin Moder, og føder siden sin Moder igjen?

Af Vand fødes Jis, og siden føder Jis Vand igjen, som var sin Moder.

Hvilket Vand stiger op over alle Træer og Bjerge?

Det Taarevand, som de faderløse Børn græde; det stiger og trænger sig op i Himmelen for Guds Aasyn.

I hvilket Vand ere de haardeste Stene?

I Pissevand; thi mange dø deraf.

Hvilket er det troeste Dyr?

En Luus. Den lader sig hænge med een i Galgen.

Er

Er det Huus farere at brække ned eller at bygge op?

- At bygge det op; thi man maae først bygge det op, forend man brækker det ned.

Hvor kjøber man Vand dyrest, og giver meest Penge derfor?

Hos Vintappere, naar de blande Vand i Vin, og hos Apothekere, naar de blande Vand i det Vand, som de brænde af Urter.

Af hvilket Vand forstrækkes den fattige Mand meest?

Af det, som gaaer ham i Skoene; thi det paaminder ham, at lade dem lappe, eller og at kjøbe nye Skoe.

Hvorledes vil du bære Øl med dig i stor Hede, at det ikke skal blive varmere, end det er?

Varm det paa Isen, forend du lader det i Lejelen, saa bliver det ikke varmere, men koldere.

Gjet, om enten Hunden hænger ved Rumpen, eller Rumen ved Hunden?

Tager du Hunden op ved Rumpen, saa hænger han derved; men tager du Hunden op ved Hovedet, saa hænger Rumpen ved Hunden.

Hvilken af Hunden eller Katten har de frommeste Børn?

Hunden, fordi hans Børn gaae til Kirke, det gjør Kattens ikke.

Hvad enten nærer og føder Havet eller Jorden den største Part af Dyrene?

Jorden; thi Havet er ikkuns en Deel af Jorden.

Naar

Naar Sækken er fuld, hvad har den da best behov?

Baand, som man kan binde den med, naar man sætter den afsted.

Naar driver den Døde den Levende af Huset?

Naar Kammen eller Børsten tager Lusene af Hovedet.

Hvad er lidet og let, og smaaligen sæt, haver mange Huller, dog ingen igjennem?

Det er en Bickage.

Hvilken Tid om Aaret ere de fleste Huller aabne?

Naar man høster, da har hvert Straahalm sit Hul.

Hvad er det allersnareste?

Menneskenes Tanker; thi i et Øieblik ere Tankerne oppe i Himmelen, og strax igjen paa Jorden.

Hvilke Haandværker agte deres Børn mindst?

Mahlere og Billedskjærere. De sælge deres Børn for en ringe Prius. En Bonde gav ikke sine for mange Penge.

Hvilke Haandværker have mindst Qvinder behov?

Mahlere og Billedskjærere. De gjøre mange Børn foruden Qvinders Hjelp.

Hvad er det bedste i Mollen?

Det ere Sækkene, at de kan ikke tale, ellers gjorde de Molleren tidt Skam.

Hvad er det bedste paa Mennesket?

Det er Huden; thi den holder en Skalk tilsammen.

Hvad

Hvad er det: Naar du seer det, saa lader du det ligge, men seer du det ikke, saa tager du det op?

Det er en Nød, som er raaden, og har et Hul paa sig.

Hvilke ere de glædeligste Qvinder?

De, som have diende Børn. De spnge tidt, naar andre Folk sove.

Hvem er født forend sin Moder?

Evæ Barn.

Hvad er det, som er i Dag, og siden aldrig mere?

En Jomfrue, som ombær sin Moedom. Hun faaer den aldrig igien.

Hvad gaaer paa Hovedet paa Marken?

Et Øre i Hestekoen.

Hvad er det, der er skjøn, og fuld af Kierlighed, og det despiser al Christenhed, det bliver hverken steegt eller saadet, endskjønt det er hver Dag sin Mad budet?

Konens Bryst, der giver Børn at die.

Der gik to Mænd, dem kom to Qvinder i Møde. Da sagde de to Qvinder til hverandre: Her komme vore Mænd, og vore Mødres Mænd, og vores Fader. Nu er Spørgsmaal: hvor nær de horte hverandre til?

De to Mænd havde to Døttre, og efterat begge deres Hustruer døde, saa tog enhver den andens Daatter til Egte, og levede saa glædelig tilsammen.

Hvad er det Allerbedste og Ædelste?

Tungen. Thi deraf fremkomme alle Dyder og Viisdom.

Hvor-

Hvorledes vil du bære dig ad, om du skulde bære et Vandbad paa et Bjerg i et Sildegryn, og gjøre samme varmt med det bedste Træe, og skjenke Baaderen en Fisk af alleslags Vand, den samme Fisk kogt med det længste og smalleste Træe, og bære den frem i et Fad af alleslags Blomster; have derhos Brød uden Krummer, og Vin uden Glas; hvorhos og Svenden skal være fra allehaande Tungemaal?

Det Vandbad er af Snee eller Jis; Træet af Vintræe; Fisken af Havet; det længste Træe, Vinranker; det Fad af Blomster er gjort af Vox; det Brød er Ablat eller Krumkage; den Vin i Vindruer; Svenden er stum, saa er han fra allehaande Tungemaal, fordi han kan ingen.

Hvorledes gik det til: To Fædre og to Sønner fik tre Hayer, saa fik hver af dem en Hare?

Det var en Mand med sin Søn, og Sønnen havde en Kone, og en Søn med hende. Disse tre Mænd gik tilsammen, og altsaa vare de to Fædre og to Sønner, men ikke flere end tre Mænd, og fik da hver sin Hare.

Ved hvad Middel, eller paa hvilken Maade kan et Menneske gjøre en Gud af sig selv?

Naar han gjør noget, som et Menneske er umueligt at gjøre.

Hvad bær Kjød og trykker Kjød, og har dog selv hverken Kjød eller Blod?

En Sadel.

Hvad kan du begjære af et Menneske, at han kan give dig engang, og siden aldrig mere?

En Jomfrue til Ægte.

Hvad

Hvad er det: siden P. gik for G., og U. for T., saa haver P. og U. saadan Magt, at man hverken G. eller T. agter.

P. er Penge, G Gud, U Utroe, T Troe.

Hvorfor skraber man Osten?

Fordi den har ingen Fjædre, at man kan plukke den.

Hvad hænger til Alting?

Navnet.

Hvorledes vil du salte Fisk, at de kan vare fra et Aar og til et andet ufordærvet?

Saa salt den paa Nytaars-Aften

Hvad er det, som gaaer over Land, og bliver dog altid paa eet Sted?

En Axel i Hjulnavet.

Hvad er det, som jeg med en Haand kan overspænde, og det rækker over det ganske Land?

Det er et Hjulspor.

Under hvilket Haandværk sidde de fleste Skalke?

Under Badskerens Haand. Der komme Onde og Gode.

Hvorfor staaer Kanden paa Bordet?

For Hanken.

Hvad er det: En reen Jomfrue blev givet en Mand før hun var otte Dage gammel, fødte et Barn før hun var et Aar gammel, og er død før hun blev født?

Det var Eva.

Hvilket er det listigste Dyr?

Det, som Mennesket endnu ikke have faaet Kundskab om.

Om

Om du havde en Kjereste, og du skulde gaae til hende, naar det var hverken Dag eller Nat, hverken i Vej eller uden Vej, hverken i Klæder eller nogen, og komme, naar den Døde begraver den Levende; hvad Tid skulde du da komme?

Om Aftenen, naar Dag og Nat skilles ad; og midt i Vejen, samt klædt i Fiskegarn; og naar den Døde, det er Asken, begraver den Levende, det er Ilden. Ligesom man og plejer at sige: Naar den Døde staaer over den Levende, da findes de, som have hinanden kjer.

Hvad er det, der klæder sig om Natten i det, som den spyer om Dagen?

Det er Ilden, som dækkes til med Aske.

Hvorledes gik det til: Tre Pilegrimme kom til et Pæretræe, der hengte tre Pærer paa samme Træ, hver tog en Pære, og der blev to hengende igjen?

Den ene Mand hedte Hver.

Hvad er det, hver Mand begjer, og er dog saadant, at ingen vil kjøbe det for en Penning?

Det er Alderdom.

Hvad er det: Om Morgenen har det fire Fødder, om Middagen to, og om Aftenen tre?

Det er Menneskenes Livs-Alder. Morgenen er Barndommen; thi Barnet kryber paa Hænder og Fødder, og er saa firefodet. Middagen er Midtalderen, da Mennesket gaaer paa to Fødder, som det sig bør. Aftenen er Alderdommen, da man plejer at gaae ved en Stav, og ligesom paa tre Fødder.

Hvilken

Hvilken Fugl har ingen Tunge? og hvilken Fugl har ingen Lunge? og hvilken Fugl giver sine Unger at die.

Storken har ingen Tunge, Oglen har ingen Lunge, og Flaggermusen giver hendes Unger at die.

Hvem haver raabt, saa at den ganske Verden hørte det?

Det Asen i Noe Ark.

Hvad er bedre end Brød? og hvad er over Gud?

Gud er bedre end Brød, og Kronen er over Gud.

Hvilke ere de beste, men unyttigste Fejekoste?

De lange Qvindeklæder, som slæbe efter dem paa Jorden, og af Hovmod feje Gaden.

Hvorfor har Aarnen ingen Buxer eller Stromper paa?

Fordi at Soen ikke vil spinde.

Hvad er det, der er inden huult og uden frydefuldt?

En Lire eller et Hakkebræt.

Hvad er det, jeg meen, det staaer imellem Been, lange Haar haver det, stelden bader det, dermed stikker jeg min Pibe ind?

Det er en Totte pag en Rok.

Hvad er det: Et Stivtstaaende, et Holdhengende, og kjereſt imellem Jomfruens Been?

Et Kirsebær.

Hvad er det: Bug imod Bug, han lader sit Langs i hendes Bug gange?

Det er en Karl, som toer en Tønde.

Hvad

Hvad er det: Al Natten har jeg vaaget, over et Hul har jeg knaget, klamret med to Stene, raft ud med to lange Grene, og trykt efter med Lænder?

Det er, naar man maler paa en Qvern om Natten.

Hvem er Bondens Prophet.

En Hane.

Hvad er det: Ars op, Ars ned, ti drager fire?

En Pige, som sidder og Malker.

Hvad er det: Laaden baade inden og uden, jo nærs mere det kommer Roven, jo mere gaber det?

Et Par Buxer, naar man drager dem paa.

Hvad gjør Kanden paa Bordet?

Den skjuler det Sted, den staaer paa.

Hvad gjør Hlet i Kanden?

Det gjør den vaad inden til.

Hvorfor løfter man Kandelaaget saa ofte op?

Var det saa tungt som en Mollesteen, saa løftede man det ei saa tidt op, som man gjør.

Hvorfor seer man i Kanden?

Fordi man kan intet see af den.

Hvorfor giver man Hesten Havre for til?

Fordi han har ingen Tænder bag til.

Hvorpaa staaer Hesten?

Paa Somhoveder.

Naar en Hest er vel skoet, hvor mange Som har han da behov?

Slet ingen.

Hvor-

Hvorledes kan det skee: Jeg vil lade nogen ride, og jeg vil gaae til Fods, og jeg vil endda komme før til Helsingør, end han?

Naar han ride paa en Karls Axel derhen.

Hvad er det: Den lille Laadne sad og tænkte ved sig: Gid den lange Runde sad i mig?

En Kat, som seer en Pols hængendes.

Hvad er det: To Velgaaende, to Velstaaende, to Velkommende, to gjøre ingen Mand Got?

To Velgaaende, er Soel og Maane; to Velstaaende, Dag og Nat; to Velkommende, Løv og Græs; to gjøre ingen Mand Got, Hunger og Torst.

Hvad er det, som holder meget hart tilsammen, og omgaaes gierne med hinanden?

To forliebte Personer.

Hvad er det: Rød i Rors, og laaden derhos, den kan staae og ikke gaae, den kan stinge og ikke springe?

En Tidsel paa Marken.

Jeg er i mange Lande og Stæder vel bekiendt, og bliver stærk bevaret med Baand og Lænker. Jeg er en blind Mand, og lider stor Nød, men giver dog altid den Hungrige sit Brød. Jomfruerne tage mig i deres blode Hænder, og stikke mig i Hullet. Naar jeg er derinde, saa hænger min Broder ude, og leer ad mig. Nu spørges: hvad det er?

Et Bundt Nøgler.

Hvilket er det Allerviisseste?

Tiden. Thi den giver Alting, finder Alting, og lærer Alting.

Hvad er det: En Datter bad sin Fader, at han skulde give hende det, som hun aldrig havde havt, og hvilket han ikke kunde have?

En Mand.

Hvorfor har Naturen ikke givet Kvindetimmerne et Skjæg, saavelsom Mandfolkene?

De kan ikke tie saa længe, indtil det bliver afraget.

Hvorfor kan Jomfruerne ikke fløjte saa godt, som Mandfolkene?

De stikke Fløjten alt for vidt i Hullet.

Hvilket er det allemørkeste og uvisseste?

Tilkommende Tings Udgang.

Naar nogen mener, at jeg er langt borte, saa er jeg ganske nær hos ham. Jeg kommer altid uvist, og ingen kjender mig, dog alligevel kommer jeg ganske vist, og er overalt bekjendt. Nu spørges: hvem det er?

Døden.

Sig mig, du som klog vil hede,
Hvor mon dette Bryllup skede,
Da Brugommen blot og bart,
Saa og Bruden lige bart,
Uden Klæder, Skjorte, Særke,
Lod sig see, kan du det merke?
Gjetter du det, du vist faaer
Dattren min til Ege' i Aar.

Fabler.

I.

Hof- og Land-Muſen.

En Muus, til Hove længe vant,
Gik ud en Dag, at hente
Sig Landsbye-Luft; og der han fandt
En anden Muus, han kjendte.
Han ſkrabte for ſin gamle Ven;
Men denne, ſom en Bonde,
Gav hannem en god Dag igjen,
Og det var det, han kunde.
Indbad og Hans Velbaarenhed,
(Den Titel han dog vidſte,)
Han vilde ſee hans lilden Sted,
Og Landsbye-Rætter friſte.
Det ſkeer; de med hverandre gaaer.
Da de til Hytten kommer,
Der fandtes et veldækket Bord
Med Ærter, Byg og Krummer.
De ſig nedſatte. Værten bad
Han vilde for ſig tage
Af denne ringe Bondemad;
Han bad, det maatte ſmage.

Han lagde for ham, nod og ſvor,
Som nogen Randers Kone:
Laer ſee, I Maden ej forſmaaer;
Hvi vil min Herre ſkaane?
Den anden, vant til bedre Koſt,
Igjen fra ſig bortlagde;
Men kræve Smør og gammel Oſt
Det kom, men lidet ſmagde.
Det Faer i Huſet hart forrod.
Der ved en liden Skammel
Sad, aad af Klinte, mullet Brod,
Og Ærter to Aar gammel;
Men bar det bedſte for ſin Gjeſt,
Der vented lekkre Rætter.
Thi han, ſom hovevant, ſig meeſt
Af ſaadan Spiſe mætter.
Jeg havde nær forgiæt, at han
Da Gjeſten vilde drikke,
Til Bækken gaaer, at hente Vand;
Thi andet var der ikke.
Han aldrig drak af ſaadant Vor;
Dog takker han, og ſætter.
Hans Vært dernæſt Undſkyldning gjør
For faa og ringe Rætter.
Nu Maaltid endt, hans Gjeſt beſaae
Den ringe Landsbyehytte.
Hans Kaar var Leer, han laae paa Straae;
Men hvert Hul var til Nytte.
Der havde han et lidet Skuur.
Han nysler i og pikker,
Og her et Hul, et Fadebuur,
Til Ærter, Gryn og Bikker.

Sin

Sin Vaelig han sig havde kast
Paa Banken ved en Side,
At Vandet, naar det kom med Hast,
Fra Huset kunde skride;
Og det udi en Ager reen,
At søge nær sin Spise.
Foroven laae en Kampesteen,
For Ræven at afvise.
Hofmusen — da han dette saae —
Jeg, sagde han, beklager,
At du din Tid i denne Vraae
Saa ynkelig hendrager.
Et Aar maaskee, vel mueligt to,
Du har endnu tilbage;
Tag dig den Tid til Fryd og Roe,
Og selv dig ikke plage.
Kom med, og jeg skal vise dig,
At jeg har overflodig,
Og ej for det bekymrer mig,
Jeg har til Morgen nodig. —
Nok sagt, den gode Bondemuus
Sig lader overtale,
At gaae med Gjesten fra sit Huus,
Og lade sig husvale.
Han sprang saa let af lidet Hul,
Forlod sit lidet Bure,
Hvor han dog aad sig mæt og fuld,
Og roelig kunde lure.
De traskede af, og deres Ord
Paa Vejen var ej andet,
End Hoffet, om dets Pragt og Flor,
Og Uselhed paa Landet.

Markmusen tænkte, strax at naae
Stor Herlighed og Ære,
Og inden Aaret gik, at faae
Et Ridderbaand at bære.
Om Natten de til Slottet kom,
Sig hvilte Smaa og Store,
Forunden nogle Pager, som
Ved Kortet drak og svore.
Fra et Gemak til andet de
Saa frydefuld omfare,
Omsider kom, hvor Rætterne
Fra sidste Taffel vare.
Ved, drik, han sagde, gjør dig glad
Af Mandler eller Tærter.
Det er min Kost og daglig Mad;
Ej Vikker, Bønner, Ærter.
Og vil du Spansk Vin eller Sæk,
Da staaer der, hvad dig lyster,
Og ej saa langt, som til din Bæk,
At drikke, naar du tørster.
Vel femten Slags han bærer frem,
Ja, vel og flere Rætter.
Her Bondemusen Huus og Hjem
I Glemmebogen sætter.
Men see! da de nu havde fat
Paa vel saa feed en Smule,
Kom bandsendes en gammel Kat,
Med Øine grønne, gule.

Hof-

Hofmusen løb, den anden med,
Og ved en Retirade
Sig frelste fra en slem Fortræd,
Og ojenskinlig Vaade.
Men Gjesterne, strax Katten gik,
Igjen ved Bordet vare;
Dog for de sig en Smule fik,
Fornumme større Fare.
En stor Lakej kom trampend ind,
Og Dørrene de ginge;
Hist løb en Dreng, hid kom en Qvind
Med Kost og Fjedervinge.
Omsider blev alt Huset fuld.
De løbe, springe, smutte,
Og knap de fandt et lidet Hul,
Derind de strax sig putte.
„Nej, siger da den Bondemuus,
„Her skal jeg aldrig komme,
„Men heller i mit Markehuus
„Vil nøjes med en Krumme.
„En smule Brød med Rolighed
„Mig fryder og behager,
„Naar du med Fare, stor Fortræd,
„Din kræsne Tærter smager."

2.

Den skjævbenede Krabbe og hendes Datter.
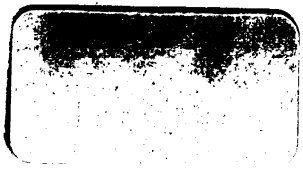
En Krabbe, fortornet paa Datteren sin,
Fordi hun gik saa ilde,
Og humpede, skrævede, gjorde de Trin,
Som den, der andet vilde.
Fye dig! sagde hun, udi Huen saa vred,
Fye dig for slemme Moder!
Jeg haanes at see dig; hvad har jeg for der,
Du haver kost din Moder?
Men Datteren knejsede, saae noget suur,
Som flere Døttre pleje.
Frue Moder! hun svarde, der er min Natur,
At krable frem og skeje.
Men for I mig laster, da viser mig, hvor
I eders Bene sætter,
At jeg, saa snart jeg seer, I skikkelig gaaer,
Mig efter Arten retter.
Naturen jo siges at være saa stærk,
Hun aldrig bliver borte.
„En Datter jo dandser i Moderens Særk,
„En Søn i Faders Skjorte."